

Vi siger bare, at det ikke er måden at løse det på. Hvis vi skal løse det, så er det på verdensplan. Og hvis man på verdensplan ikke kan finde ud af det, så må EU da være en af de første, der tager skridtet her. Det er det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger: EU er dem, der altid går foran. Næh, det gør de overhovedet ikke. De er tilbagemåede, der sker ingenting ligesom med alt muligt andet. Man tager sig kun af småting. Her var der et problem, man kunne tage sig af. Man valgte ikke at gøre det, men at forbyde det i Danmark mener vi bare ikke er den korrekte måde at gøre det på.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Man har jo unægtelig en fornemmelse af, at hr. Jørn Dohrmann er gået helt galt i byen. Hvordan han er havnet i Dansk Folkeparti og kan stå og argumentere for, at vi ikke skal gøre noget på landsplan, men på verdensplan, er da en gåde. Det er ikke en argumentation, man plejer at høre fra Dansk Folkeparti, men jeg synes sådan set, den er meget sympatisk.

Jeg er enig i, at det her problem gerne skulle løses på verdensplan som det endelige mål. Det er jeg enig i. Men kunne hr. Jørn Dohrmann bare antydningssvis skitsere, hvordan han vil arbejde for at komme videre hen mod den situation. Han siger, at vi ikke må bruge forbud, vi ikke må bruge afgifter, det skal ikke være Danmark, der handler, det skal ikke være EU, der handler, for det er noget skidt, og det skal løses på verdensplan.

Kunne vi ikke få bare antydningen af, hvad hr. Jørn Dohrmann mener der skal ske? I hvilken institution skal forslaget rejses, hvem skal gennemføre det, og hvem skal kontrollere det osv.? Ligger der nogen konkrete planer om det?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu skal jeg jo ikke komme ind på, hvor mange konkrete planer der foreligger. Jeg mener jo bl.a., at WTO kunne være et af de steder, hvor man kunne tage de her ting med kemikalierne og de her skadelige stoffer op. Når det er, man gerne vil have den samhandel, så bør man også kunne stille nogle krav til det. Det synes jeg var det rigtige forum at tage det op i.

Hvis man ikke kan gøre det der, så mener jeg, at som det næste skridt burde EU være nogle af

de første, der tog det op og så bragte det videre, netop bl.a. til WTO.

Men jeg vil bare sige til hr. Jørn Jespersen, at der netop er det problem, at hvis man indfører et nationalt forbud, hvor man skærer alle de her midler over én kam, også dem, som ikke har den uheldige miljøpåvirkning, jamen så er det jo, at man straffer alle sammen.

Det mener jeg ikke er den måde man skal gøre det på, for vi vil gerne have de gode ting med, nemlig at fjernsyn f.eks. ikke bryder i brand, at ældre folk, som har et problem med rygning i sengen, har noget sengelinned, som ikke lige bryder i brand. Der vil man gerne have den gode effekt, men man vil ikke være med til ligesom at løse problemet. Og det forstår jeg simpelt hen ikke at SF ikke vil være med til at løse. Det er netop derfor, jeg siger, at vi ikke bare kan komme med et nationalt forbud.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Altså én ting er, at WTO slet ikke arbejder på den måde i dag, men det kunne de så i princippet komme til, det kunne man ønske sig at de kom til, men er det virkelig Dansk Folkepartis politik, at miljølovgivning om, hvilke stoffer der skal være tilladt i vores hverdag, skal reguleres i Verdenshandelsorganisationen? Er det det, Dansk Folkeparti som parti arbejder for, nemlig at vi jo altså dermed også afgiver suveræniteten til WTO, sådan at når WTO har vedtaget nogle regler, så retter vi os efter dem, uanset om vi kan lide reglerne eller ej? Er det Dansk Folkepartis miljøpolitik, at Verdenshandelsorganisationen, WTO, skal vedtage en regulering af kemikalier, og at Danmark derefter retter sig efter det?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg sagde, at det bare var et eksempel, og at man kan komme til at diskutere de her ting. Uanset om det skal være WTO, der skal regulere dem, eller om det kan ske gennem andre frivillige aftaler, så er vi jo bare nødt til at have nogle fora, hvor man møder hinanden, og hvor man diskuterer de her ting og får dem sat på dagsordenen. Derfor mener jeg, at det kunne være et af de steder, hvor man kunne diskutere dem.

Hvis der er andre fora, det er mere oplagt at tage diskussionen i, så skal vi selvfølgelig gøre det. Vi skal presse på alle de gange, vi mødes med vores kollegaer rundt omkring i verden. Men det nytter ikke noget kun at tro, at man kan